

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Els Segura a l'atac!

La història. Madrid, avui. Javier, un crack del xat paternal, viu pels seus cinc fills més o menys enrotllat, però l'arribada d'una inesperada criatura farà que la temuda sogra faci acte de presència dins la llar familiar...

Les formes. L'any passat el Segura encetava una nova sèrie amb les desventures d'un pare, sol davant el perill filial. Ara hi torna. Afegint-hi una sogra com cal, és

a dir, del morro fort, per a que la comedieta sigui conjuntural. De confinament. Si amb 'Torrente, el brazo tonto de la ley' ens va endossar cinc capítols, cal témer que amb 'Padre no hay más que uno' tindrem família nombrosa. Santiago Segura (Madrid, 55 anys) és un simpàtic i enginyós tot-terreny: actor, guionista, productor, director i...progenitor.

En aquest segon capítol, el Segura i les seves eixerides filles, la Calma (és un dir) i la Sirena (més aviat la Mortícia dels Addams Family!) juguen a explotar l'arsenal d'acudits inacabables (alguns amb la pólvora molla) sobre la paternitat, la dedicació als fills, l'ecologisme, l'escola de pares, la infantesa innocent i l'adolescència rabent. Amb la complicitat de la seva guionis-

ta de capçalera (Marta González de Vega), el Segura ofereix un complet recital dels seus tics histriònics, que l'han fet un fenomen extra-cinematogràfic. Seguint els mítics passos d'aquella 'La gran familia' (1962), podríem dir que l'elegant Alberto Closas de 'los Planes de Desarrollo' franquista, dóna l'alternativa al Santiago Segura multi-empleat del 'Ingreso Mínimo Vital' del psoelowcost

Sánchez i del podemita Iglesias. Total: 'Padre no hay más que uno 2' ja és cinema-de barri televisiu en pantalla gegant. Que si Torrente era el braç tonto de la llei, que Javier sigui el pare babau de la família. Mentrestant, uns quants 'amigachos' del Segura, és a dir, el Mota, el Flo, l'Ainhoa Arteta, la Cristina Pardo van de 'cameo', i sense mascareta.

El fons. La família que viu unida, riu i plora en companyia.

La imatge. L'entrada triomfal de la sogra a la llar familiar, qual Cruella de Vil.

La frase. 'Se acabó: jesto es la guerra!', udola el gens estoic Javier. O la versió familiar, entranyable i celtiberia show de la guerra de sexes.

La recomanació. Addictes incondicionals al Segura i companyia, i les seves parides.

Padre no hay más que uno 2

Director:
Santiago Segura.

Intèrprets:
Santiago Segura,
Calma Segura,
Sirena Segura,
Toni Acosta.

Espanya,
2020. 96'. JCA
Alpicat, Majestic
Tàrraga.